

quod est actiuum. Ad tertium dicendum quod omnia studia humanarum actionum si ordinantur ad necessitatem presentis vite secundum rationem rectam pertinent ad uitam actiuam quam per ordinatas actiones consulit necessitati uite presentis. si autem deficiant concupiscentie: cuiusque pertinent ad uitam uoluptuosam quam non continentur sub uita actiua. humana uero studia que ordinantur ad considerationem ueritatis pertinent ad uitam contemplatiuam.

Deinde considerandum est de uita contemplatiua. Et circa hoc querunt octo. **1°** utrum uita contemplatiua pertineat tantum ad intellectum: an consistat etiam in affectu. **2°** utrum ad uitam contemplatiuam pertineant virtutes morales. **3°** utrum uita contemplatiua consistat solum in uno actu aut in pluribus. **4°** utrum ad uitam contemplatiuam pertineat consideratio cuiuscumque ueritatis. **5°** utrum uita contemplatiua hominis in hoc statu possit eleuari usque ad dei uisionem. **6°** de motibus contemplatiuis que dyo assignat **4°** ca. d. diu. no. **7°** de delectatione contemplationis. **8°** de duratione contemplationis.

Ad primum sic proceditur. Uidet quod uita contemplatiua nihil habet in affectu sed totum in intellectu. Dic. n. ph. s. in **2°** metaph. quod finis contemplatiuis est ueritas ueritas autem pertinet ad intellectum totalem. **9°** uidetur quod uita contemplatiua totaliter in intellectu consistat. **1°** s. Greg. dicit in **6°** moralium quod Rachel que interpretatur uisum principium uitam contemplatiuam significat: sed uisio principii pertinet proprie ad intellectum. **9°** uita contemplatiua proprie ad intellectum pertinet. **1°** s. Greg. dicit super **Ezech.** quod ad uitam contemplatiuam pertinet ab exteriori actione gescere: sed uis affectiua siue appetitiua inclinatur ad exteriores actiões **9°** uidetur quod uita contemplatiua non pertineat aliquid modo ad uim appetitiuam. **1°** s. **3°** d. e. quod Greg. ibidem dicit quod contemplatiua uita est caritatem dei et proximi tota mente retinere et soli desiderio conditoris inherere: sed desiderium et amor ad uiam affectiua siue appetitiua pertinet ut s. hieron. e. **9°** etiam uita contemplatiua habet aliquid in uia affectiua siue appetitiua. **1°** R. dicendum quod sicut dicitur est: uita contemplatiua illoque e. d. f. quod principaliter intendit contemplationi ueritatis. intentio autem est actus uoluntatis ut s. biu. est: quia intentio est ob sine qua

est uoluntatis obiectum. et ideo uita contemplatiua quantum ad ipsam essentiam actiōis pertinet ad intellectum. quantum autem ad id quod mouet ad exercendam talem operationem pertinet ad uoluntatem que mouet omnes alias potentias et etiam intellectum ad suum actum ut s. dicitur e. mouet autem uis appetitiua uia ad aliquid inspicendum uel sensibilibiter uel intelligibiliter: quoniam quod est propter amorem rei uise: quia ut dicitur **Matth. 6°**: Ubi est thesaurus tuus ibi est et cor tuum. quoniam autem propter amorem ipsius cognitionis quam quod ex inspectione consequitur. et propter h. Greg. dicitur uita contemplatiua in caritate dei: in quantum. s. aliquis ex dilectione dei inardescit ad eius pulchritudinem inspicendam. et quia unusquisque delectatur cum adeptus fuerit id quod amat: ideo uita contemplatiua terminatur ad delectationem que est in affectu ex qua etiam amor intenditur. **1°** Ad primum **9°** dicendum quod ex hoc ipso quod uita est finis contemplationis habet rationem boni appetibilis et amabilis et delectantis. et secundum hoc pertinet ad uiam appetitiuam. **1°** Ad secundum dicendum quod ad ipsam uisionem primi principii. s. dei: incitatur amor ipsius. Unde Greg. dicit super **Ezech.** quod uita contemplatiua calcatis curis omnibus ad uidentiam faciem sui creatoris inardescit. **1°** Ad tertium dicendum quod uis appetitiua mouet non solum membra corporalia ad exteriores actiones exercendas: sed etiam intellectum ad exercendam operationem contemplationis ut dictum est.

Ad secundum sic proceditur. Uidet quod virtutes morales pertineant ad uitam contemplatiuam. Dic. n. Greg. super **Ezech.** quod contemplatiua uita est caritatem dei et proximi tota mente retinere. sed etiam virtutes morales ob quorum actibus dantur precepta legis reducuntur ad dilectionem dei et proximi: quia plenitudo legis dilectio est: ut dicitur ad **Ro. 13°**: **9°** uidetur quod virtutes morales pertineant ad uitam contemplatiuam. **1°** s. Uita contemplatiua precipue ordinatur ad dei contemplationem. dic. n. Greg. super **Ezech.** quod calcatis curis omnibus ad uidentiam faciem sui creatoris inardescit. sed ad hoc nullus potest peruenire nisi per mundiciam quam caritatem uirtus moralis dicitur. n. **Matth. 5°**: Beati mundo corde quoniam ipsi deum uidebunt. et ad **Heb. 12°**: Pace sequeimini cum omnibus et scimoniam sine qua nemo uidebit deum. **9°** uidetur quod virtutes morales pertineant ad uitam contemplatiuam. **1°** s. Greg. dicit super **Ezech.** quod contemplatiua uita speciosa est in alio. unde significatur per Rachel de qua in **Gen. dicitur. 29°**: quod erat pulchra

facie: sed pulchritudo ai attendit fm virtutes
morales z precipue fm tpantiā ut Amb^o dic
i p^o de offic. g^o videt q^o virtutes morales perti
neant ad vitā contemplatiuā. ¶ Sed 3° ē q^o
virtutes morales ordināt ad extēiores actiōes
sz Greg^o dicit i 6° moral: q^o ad cōtēplatiuā vitā
p^o p^o tiner ab extēiore actiōe q^oscere. g^o virtutes
morales nō p^o tiner ad vitā cōtēplatiuā. R^o
dicēdū q^o ad vitā cōtēplatiuā pōt aliqd p
tinere duplr. vno^o eēntialit. alio^o dispositiue
Essentialiter quidem virtutes morales nō p
tiner ad vitā cōtēplatiuā: q^o finis cōtēplatiue
uite ē cōsidera^o veritatis. ad virtutes at mora
les scire qdē q^o p^o tiner ad cōsideratiōem
veritatis parūā qdē p^o tētem hz ut p^o dicit i
2° ethicor. vñ z ipse i. 2° ethicor. virtutes mo
rales dicit p^o tiner ad felicitatē actiūā: nō autē
ad cōtēplatiuā. Dispositiue at virtutes
morales p^o tiner ad vitā cōtēplatiuā: ipediē
n. actus cōtēplatiōis i q^o eēntialit cōsistit
uita cōtēplatiua. z p^o vehemētiam passiōnū
p^o quā abstrahit itentio aīe ab itelligibilibus
ad sensibilia. z p^o tumult^o extēiores. virtutes
at morales ipediūt vehemētiam passiōnum z
sedāt extēior^o occupationū tumult^o. z iō v^o
tutes morales dispositiue ad vitā cōtēplati
uam p^o tiner. ¶ Ad primū g^o dicēdū q^o sicut
dictū ē: vitā cōtēplatiuā habz motiū ex pre
affect^o. z fm hoc dilectio dei z p^o ximi regit^o
ad vitā cōtēplatiuā: cause at monētes nō i
trant essentia rei: sed disponūt z pficiūt rem
vñ nō segtur q^o virtutes morales essentialit
p^o tiner ad vitā cōtēplatiuā. ¶ Ad secūdum
dicēdū q^o scimonia. i. mundicia cāt ex v^oru
tib^o q^o sunt circa passiōes ipediētes puritatē
rōnis. pax autē cāt ex iusticia q^o ē circa opatō
nes fm illud ysa. 32°. Opus iusticie pax: i q^o
tum. s. ille q^o ab iniuriis alior^o abstinet subtra
bit litigior^o z tumultū occasiōes. z sic vir
tutes morales disponūt ad vitā cōtēpla
tiuā in q^ontum cāt pacē z mūdicia. ¶ Ad ter
tium dicēdū q^o pulchritudo sicut s^o dictū ē
cōsistit i q^odā claritate z debita p^oportione.
vtrūq^o at hor^o radicaliter i rōe iuēt ad quā
p^o tiner z lumē māifestās. z p^oportionē obitā
i aliis ordinare. z iō in vitā cōtēplatiua q^o
cōsistit i actu rōnis p^o se z essentialiter iuēt
tur pulchritudo. Unde Sap. 8°. de cōtēpla
tione sapie dī. Amator scūs sū forme illi^o. i
virtutib^o at moralib^o iuēt pulchritudo p^oci
patue in q^ontū. s. p^oicipant ordinē rōnis z p^o

pue i tpantiā q^o reprimit cupias maxie lumē
rōnis obfuantes. z iō ē q^o uirt^o castitatis ma
xie reddit hoīez aptū ad cōtēplatiōē: i q^ontū
delectatiōes venere maxie deprimit mētē
ad sensibilia ut Aug^o dicit i li^o soliloquiorum

Ad tertium sic pro

cedit. Videt q^o ad vitā cōtēplatiuā p^o tiner
diuersi act^o. Ricardus. n. de scō Victore di
stinguit iter cōtēplatiōē meditationē z co
gitationē: sed oīa ista vident ad vitā cōtē
platiuā p^o tiner. g^o videt q^o uite cōtēplatiue
sunt diuersi act^o. ¶ Apl^o. 2. ad Cor. 3° dic
Nos v^o reuelata facie grām dñi speculātes
trāsformamur i eandē claritatem: sz h^o p^o tiner
ad vitā cōtēplatiuā. g^o p^o tiner tria p^o tiner etiam
speculatio ad vitā cōtēplatiuā p^o tiner. ¶ S.
Bernard^o dicit i li^o de cōsideratiōe q^o prima
z maxia cōtēplatiō est amiratio maiestatis
sed amiratio fm Damascenū ponit spēs tio
ris. g^o videt q^o plures act^o ad vitā cōtēplati
uam requirant. ¶ S. Ad vitā cōtēplatiuā
p^o tiner dicit. orō: lectio z meditatio. p^o tiner
etiam ad vitā cōtēplatiuā audit^o. nā de
Maria p^o quā vitā cōtēplatiuā significat:
dī Luc. x. q^o sedens sec^o pedes dñi audiebat
v^oba illi^o. g^o v^o q^o plures act^o ad vitā cōtēpla
tiuā regant. ¶ Sed 3° ē q^o vitā cōtēplati
ua hic dī opatio cui hō p^oncipaliter intēdit.
si g^o sūt plures operatiōes uite cōtēplatiue
nō erit una vitā cōtēplatiua sz plures.

R^o dicēdū q^o de vitā cōtēplatiua nūc loq
mur scdm q^o ad hoīem p^o tiner. hec autē diffe
rentia est iter hoīem z angelū ut p^o p^o Dy.
7° ca. de diu. no. q^o angel^o simplici apphen
sione v^oritatē ituef. hō at quodā p^ocessu ex mul
tis p^otingit ad intuitū simplici^o v^oritatis: sic g^o
cōtēplatiua vitā unū quidem actū hz i q^o si
nalit^o pficit. s. cōtēplatiōē veritatis a q^o hz u
nitatē. hz autem multos act^o q^obus p^ouenit ad
hūc actū finalē: q^ontū q^odam p^o tiner ad accep
tionem p^oncipior^o ex q^o p^ocedit ad cōtēplati
ōē v^oritatis. alii at p^o tiner ad deductionē p^o
cipior^o i veritatē ei^o cui^o cognitio ingritur. v^o
timus autē cōpletū act^o ē ipsa cōtēplatiō ue
ritatis. ¶ Ad primū g^o dicēdū q^o cogitatio
fm Ricardū de scō victore videt p^o tiner ad
multos inspectiōē ex quib^o aliq^o colligere i
tendit vñā simplici^o veritatē. vñ sub cogitati
ōe cōprehendi p^o tiner z perceptiōes sensuū ad
cognoscendū aliquos effectūs z imaginatiōes

et discursus rationis circa diuersa signa l' q'cuq;
 pducencia i cognitione veritatis intente: q's
 uis fm Aug. 14. de trini. cogitatio dici pos
 sit ois actualis opatio intellect': medita' ho
 ptinere nideet ad pcessum ronis ex principiis
 aliquib' ptingentib' ad veritatis alicui' cote'
 platione. et ad idem ptinet consideratio fm
 Bernardu. q'uis fm phm i 3. o aia. ois opa
 tio intellectus consideratio dicat. sed contem'
 platio pertinet ad ipsu simplicem intuitu vita
 tis. vnde idem Ricard' dic q' coteplatio est p
 spicax et liber et uis' ai i res pspiciendas: me
 ditatio at est ituit' ai in veritatis ingfuitioe oc
 cupat'. cogitatio aut e ai respectus ad euaga
 tionem pnus. Ad secundu dicendu q' specula
 tio ut glo. Aug. dic ibide: d' a speculo non a
 specula. videre at aliqd p speculu e uide cas
 p effectui i q' ei' similitudo reuclat. vñ speculatio
 ad meditatioem reduci videtur. Ad tertiu
 dicendu q' amiratio est spes timoris conse
 quens appbensionem alicui' rei excedetis no
 stra facultaten. vñ amiratio est act' oseqn'
 contemplatione sublimis veritatis dictum e
 n. q' contempla' i affectu teriatur. Ad quu
 dicendu q' ho ad cognitione vitatis ptingit
 duplr. Uno p ea q' ab alio accipit. et sic gdes
 q'stu ad ea q' ho a deo accipit necessaria e oi o
 fm illud Sap. 7. Inuocauit et venit i me spi
 rit' sapie. q'stu ho ad ea q' accipit ab homine
 necessari' est audire scd' q' accipit ex uoce lo
 quetis. et lectio fm q' accipit ex eo qd p scri
 ptura est traditu. alio' necessarium est q' ad
 bibeat ppriu studiu. et sic requit' meditatio:

Ad quartu sic pro

cedit. Videt' q' uita contemplatiua no solu
 consistat i contemplatione dei: sed etiam i co
 sideratione cuiuscunq' vitatis. Df. n. in p. s.
 Mirabilia opa tua et aia mea cogofez nimif
 sed cognitio dinoy operum fit p aliquam cote
 platione ueritatis. g' videt' q' ad uita contem
 platiua ptineat n solum dinam ueritatem sz
 et qualibz alia' contemplari. Ps. Bernard' i
 li. de consideratione dic q' prima coteplatio
 e amira' maiestatis. secunda est iudicioy dei
 etia est hñficioy ipsi'. quarta est pmissioy
 sed in bec qtuor solum primu ptinet ad di
 uina ueritate. alia ho tria pertinet ad effect
 tus ipsi'. g' uita contemplatiua n solu consistit i
 cōsideratioe dine vitatis. sed et i cōsideratioe
 ueritatis circa dinos effectus. Ps. Ricard'

de scō victore distinguit sex spes contemplatio
 nu: q'z prima e fm sola imaginatioez du ar
 tedim' res corpales. secunda at e i imaginatio
 ne fm rone pur. s. sensibiliu ordine et dispo
 ne consideram'. tertia est in rone fm imagi
 natione: qñ. s. p inspectionem rez uisibiliuz
 ad innisibilia subleuamur. q'ra autem e i ro
 ne fm rone. qñ. s. anim' intendit in uisibili
 bus q' imaginatio non nouit. qnta at e s ro
 nem: qñ ex dina reuelatione cognoscim' ea q'
 humana rone compbendi n pnt. sexta at est
 s rone et pter rone: qñ. s. ex dina illuatio
 ne cognoscim' ea que huane roni repugnare
 vident: sicut ea que dicunt de mysterio trini
 tatis: sed solu vltimu uidetur ad dina uitate
 ptinere. g' contemplatio non solu respicit di
 uina ueritate. sed et ea q' i creaturis cōsidera
 tur. Ps. In uita contemplatiua qrit' contempla
 ueritatis in q'stu pfectio hois. sed qlibet veri
 tas e pfectio huani intellect'. g' in quibz con
 templatione ueritatis consistit uita contempla
 tiua. Sed e qd Greg' dic in 6. moral. q'
 in contemplatione principiu qd deus e qrit'
 R. dicendu q' sicut ia dicit' e ad uita cote
 platiua ptinet aliqd duplr. vno' principalit'.
 alio' secundario uel dispositiue. Principalit'
 qde ad uita contemplatiua ptinet contempla
 dine ueritatis: ga h' modi contemplatio e fi
 nis toti' huane uite. vñ Aug' dic in p. de tri
 ni. q' contemplatio dei pmitit' nobis actio
 nu oium finis atq' etna pfectio gaudioy q' g
 de i futura uita erit pfecta qñ uidebim' eu fa
 cie ad facie. vñ et pfectos beatos faciet: nunc
 at contemplatio dine ueritatis cōpetit nobis i
 pfecte uidelicet p speculu et in enigmate. vñ
 p eam sit nobis qda inchoatio beatitudis q'
 hic incipit ut in futuro continuet. vñ et plis
 in. x. ethicoy: i contemplatione optimi intel
 ligibilis ponit vltima felicitatem hois: sz ga
 p dinos effectus in dei contemplatione manu
 ducimur fm illud ad Ro. p. Inuisibilia dei
 p ea que sca sunt intellecta conspiciunt. inde
 est q' et contemplatio dinoy effectuu secunda
 rio ad uita contemplatiua ptinet: pur. s. ex h
 manu ducit ho in dei cognitione. Un Aug'
 dic i libro de vera religione q' in creaturaru
 consideratione non vana et pira curiositas
 est exercenda. sed g' d' ad imortalia et sem p
 manentia faciendus. Sic g' ex pmissis patet
 q' ordine quoda qtuor ad uita contemplatiua
 ptinent. p' qdem uirtutes morales. 2. at alii

naturali. sed et in eis q̄ p̄ reuelatiōez cogno-
scim⁹. dic. n. **Dyo.** 2.º ca. cele. ierar. q̄ angelo-
rum ierarchias māifestat nob̄ dina claritas
in qb̄ dā iymbolis figuratis in cui⁹ virtute re-
stituimur in simplicum radiū. i. in simplicem
cognitionē intelligibilis veritatis. ⁊ sic intel-
legendum est quod **Breg⁹** dic q̄ contemplā-
tes corp̄alium rez ymbras nō secū trahūt:
qa videlicet in eis nō consistit eoz contēpla-
tio: sed poti⁹ in consideratiōe intelligibilis ve-
ritatis. **Ad** tertiu⁹ dicēdū q̄ ex h̄bis greg.
nō dat̄ intelligi q̄ b̄is **B̄ndā** deū i illa ui-
sione p̄ eēntiā uiderit: sed uult oñdē q̄ qa ui-
denti creatorē angusta ē oīs creatura. cōis ē
q̄ p̄ illustrationē diuini nois de facili possit
q̄cunq̄ uideri. vnde subdit. quātūlibz. n. pa-
rū d̄ luce creatoris aspexerit. breue ei fuit oē
quod creatum est.

**Ad sextum sic procedi-
tur.**

Uiderurq̄ inconuenienter opatio cōtempla-
tionis distinguat̄ p̄ tres motus: circulare:
rectū ⁊ obliquū. 4.º ca. de diu. no. **Contēpla-
tio.** n. tm̄ ad quietē p̄inet fm̄ illud **Sap.** g.º i
trans i domū meā ⁊ q̄scam cū illa sed mot⁹
geti opponit: nō ḡ operatiōes contēplatiue
uite p̄ motus designari debēt. **¶** **Ac**º con-
templatiue uite ad intellectū p̄inet fm̄ quez
homo cū angelis conuenit: sed i angelis aliē
assignat **Dyo**º hos motus q̄ in aīa: dicit enī
motū circulare angeli esse fm̄ illuminatiō-
nes pulchri ⁊ boni. motū at̄ circulare aīe fm̄
plura defīniat: q̄rum primum ē introit⁹ aīe
ab exterioribus ad seipsam. secundū est q̄dam
cōuolutio virtutū ipsius p̄ quā aīa liberaf̄ ab
errore ⁊ ab exteriori occupatione. tertiu⁹ at̄ ē
unio ad ea q̄ s̄ sūt. s̄tr ⁊ differenter descri-
bit motū rectū utriusq̄: nam motum rectum
angeli dic̄ esse secundū q̄ p̄cedit ad subiecto-
rum p̄uidentiā. motū at̄ rectū aīe p̄dit i duo-
bus. primo qdē i hoc q̄ p̄gredit̄ ad ea q̄ sūt
circa ipsam. 2.º at̄ i h̄ q̄ ab exterioribus ad s̄
plices contēplationes eleuat̄. s̄ ⁊ motū obli-
quū diuersimode in utriusq̄ dēterinat. nā ob-
liquū motū i angelis assignat in hoc q̄ p̄ui-
dendo minus h̄ntibus manēt in idēpitate
circa deū. obliquū at̄ motū aīe assignat ex eo
q̄ aīa illūiat̄ dinis cogitationibus rōnabilif̄
⁊ effusīue: nō ḡ uidēt̄ cōuenienter assignari
opationes contēplationis p̄ modos p̄dētōs
¶ **Ricard⁹** de sc̄o victore in li.º de contēplaf̄

tionē ponit multas alias differentias motū
ad s̄ilitudinē volatiliū celi. quoz quedā nūc
ad altiora se extollūt. nunc autem i inferiora
demergunt. ⁊ hoc sepius repetē uident̄. alia
ho dextrosū uel sinistrosū diuertunt mult⁹
totiēs. qdā ho mouent̄ in anteriora uel po-
steriora frequenter. alia ho q̄si in gyrū ver-
tūt̄ fm̄ latiores uel t̄ciores circuit. qdā ho
q̄si immobiliter suspense i uno loco manēt. ḡ
uidēt̄ q̄ nō sint solū tres motus contēplatio-
nis. **¶** In triūm ē auctoritas **Dyo.** **¶** **R**º di-
cendū q̄ sicut dictū ē s̄. opatio intellect⁹ i q̄
contēplatio essentialiter consistit. motus dic̄
fm̄ q̄ mot⁹ ē act⁹ p̄fecti ut pl̄us dic̄ i 3.º d̄ aīa
Quia ho per sensibilia in cognitionē itelli-
gibiliū deuenim⁹. opationes at̄ sensibiles si-
ne motu nō sunt: inde ē q̄ etiā opatiōes in-
telligibiles q̄si mot⁹ qdā describūt. ⁊ fm̄ s̄li-
tudinē diuersoz motuum eaz d̄ria assignat̄
¶ In motib⁹ at̄ corp̄alib⁹ p̄fectiores ⁊ primi sūt
locales ut p̄bat̄ in octauo phicoz. ⁊ iō sub eo-
rum s̄ilitudinē possime opationes intelli-
biles describūt. quorum qdē sunt tres disse-
rentie. nā qdam est circularis fm̄ quē aliqd
mouet̄ vniformiter circa idē centz. ali⁹ at̄ est
rect⁹ fm̄ quē aliqd p̄cedit ab uno in aliud.
terti⁹ at̄ ē obliqu⁹ q̄si compositus ex vtroq̄:
⁊ iō in opationib⁹ intelligibilib⁹ id quod sim-
pliciter bz vniformitatem attribuit̄ motū circu-
lari. opatio at̄ intelligibilis fm̄ quā p̄ceditur
de uno in aliud attribuit̄ motū recto. opatio
autem intelligibilis h̄ntis aliquid vniformita-
tis simul cum p̄cessu ad diuersa attribuitur
motū obliq̄. **¶** **Ad** primū ḡ dicēdū q̄ mot⁹
corpales exteriores opponunt̄ geti contēpla-
tionis q̄ intelligit̄ esse ab exterioribus occupa-
tionibus: sed mot⁹ intelligibiliū opationū ad
ipsam quietē contēplatiōis p̄inet. **¶** **Ad** se-
cundū dicēdū q̄ hō uenit i intellectu cuz
angelis i genere: s̄z uis intellectiua ē multo
altior in angelo q̄ in boie. ⁊ iō alioº oz bos
mot⁹ i hoib⁹ ⁊ in angelis assignare fm̄ q̄ di-
uersimode se h̄nt ad vniformitatem intellec-
tus. n. angeli bz cognitionē vniformē sc̄m
duo. primo qdē qa nō acq̄rit̄ intelligibile h̄-
tate ex virtute rez p̄positaz. 2.º qa nō itelligit̄
virtatē intelligibile discursiue s̄z simplici in-
tuitu. intellect⁹ ho aīe a sensibilib⁹ rebus ac-
cipit̄ intelligibile virtatē. ⁊ cū quodā discursu
rōnis ipsius eā intelligit. ⁊ iō **Dyo**º motū cir-
cularē in angelis assignat̄ in q̄tū vniformitē

7 in desinentē absq; principio 7 sine intrinsecur
deū: sicut motus circularis carens principio
7 sine vniformitē ē circa idē centz. i aia vō ā
reōz ad istā vniformitatē pueniat: erigit q
duplex eius difformitas amoueat. p^o quidē
illa q̄ est ex diuersitate extioz rez. put. s. relī
quit exteriora. 7 hoc est q̄ primo pōit i mo^o
tu circulari aīe introitū ipsius ab exteriorib^o
ad seipsam. secundo at oz q̄ remoueat secun
da difformitas q̄ est p̄ discursū rōnis 7 hoc
idem contingit fm q̄ oēs opatiōes aīe redu
cunt ad simplicē contēplationem intelligibi
lis v̄itatis. 7 hoc ē qd̄ 2° dic q̄ necessaria est
vniformis cōuolutio intellectualiū virtutū
ipsius ut. s. cessante discursu figat̄ ei^o intuitus
i contēplatione uni^o simplicis v̄itatis. 7 i hac
opatione aīe nō ē error sicut p3 q̄ circa itel^o
lectū primoz principioz nō errat q̄ simplici
intuitu cognoscim^o. 7 tūc istis duob^o pmissis
3° ponit vniformitas cōformis angel^o fm q̄
p̄missis oibus i sola dei contēplatiōe p^o
sistit. 7 hoc est qd̄ dicit Damascen^o. Sic uni
formis facta vnite. i. cōformit^o vnitis v̄itutib^o
ad pulchrū 7 bonū manu ducit. motus at̄ re
ctus in angelis accipi nō pōt fm id q̄ in cō
siderādo. pcedat ab vno in aliud: sed solū f3
ordinē sue puidentie fm. s. q̄ angelus supe
rior inferiorē illuminat per medios. 7 h̄ est
qd̄ dic q̄ in directū mouent̄ angeli qñ p̄ced
unt ad subiectoz ordinē. puidencia recta
oia trāseūtes. i. scdm ea q̄ fm rectū ordinē
disponūt: sed rectū motū pōit i aīa fm h̄ q̄
ab exterioribus sensibilib^o pcedit ad intelli
gibiliū cognitionē. obliquū at̄ motū ponit i
angelo cōpositū ex recto 7 circulari. inq̄tuz
fm cōtēplatiōem dei inferiorib^o puidet. i
aīa at̄ ponit motū obliquū s̄līr ex recto 7 cir
culari cōpositū. put illuminationib^o dinis rō
cinando unū. Ad tertiū dicēdū q̄ ille dī
sitates motū q̄ accipiunt scdm differentia
eius qd̄ est sursum 7 deorsū: dextrorsum 7 si
nistrosū: ante 7 retro. 7 secūdū diuersos cir
cuit^o: oēs continēt sub motu recto l obliq̄. nā
p̄ oēs designat̄ discursus rōnis: q̄ q̄dez si sit
a genē ad spēm uel a toto ad prem erit ut ip
se exponit scdm sursum 7 dorsū. si vero sit ab
vno oppositoz in aliud erit fm dextrorsum:
7 sinistrosū. si vō sit a cāis in effectus erit
ante 7 retro. si vero sit secundū accidentia q̄
circūstant rē. p̄pinqūā vel remotā erit circui
tus. discursus at̄ rōnis qñ ē a sensibilib^o ad i

elligibilia scdm ordinē natural^o rōnis p̄ter
ad motū rectū. qñ at̄ ē scdm illuminationes
dinas p̄tinet ad motū obliquū ut ex deis p3
sola at̄ immobilitas quā pōit p̄tinet ad mo^o
rum circularē. vñ p3 q̄ Dyo^o multo sufficiē
tius 7 subtili^o motus contēplationis describit̄

Ad septimū sic pro

cedit. Videt̄ q̄ contēplatio delectationē nō
hēat. Delectatio. n. ad uim appetitiuā p̄tinet
sed contēplatio principaliter cōsistit i itellcū
g^o uidetur q̄ delectatio nō p̄tinet ad contē
plationē. ¶ **P.** Dis contentio 7 oē certamē
ipedit delectationē: sed in contēplatione ē
cōtentio 7 certamē. dic. n. Greg^o sup Ezech.
q̄ aīa cū contēplari deū nitit̄ uelut in qdā
certamie posita mō qñ exuperat: q̄a intelligē
do 7 sentiendo de incircūscripto lumine ali^o
qd̄ degustat mō succūbit: q̄a degustando ite
rum deficit. g^o vita contēplatiua nō h3 de
lectationē. ¶ **P.** Delectatio seq̄ opatiōem p
fectā ut dī. x. ethicoz: sed cōtēplatio uie est i
pfecta: secundū illud. i. ad Cor. 13. Videmus
nūc p̄ speculū i enigmate. vñ 7 de Jacob les
gū Heñ. 32° q̄ postq̄ dixit. Uidi dñm facie
ad facie: claudicabat pede. g^o uidetur q̄ vita
contēplatiua delectatiōem nō hēat. ¶ **P.** le
sio corporalis delectatiōem ipedit. sed contē
platio iducit lesionē corporalē. vñ Heñ. 32° dī
q̄ Jacob p̄p̄ dixerat: uidi dñm facie ad faci
em claudicabat pede eo q̄ retigerit neruū se
moris eius 7 obstupuerit. g^o uidet̄ q̄ i uita
contēplatiua nō sit delectatio. ¶ **Sed** ē q̄ de
contēplatione sapie dī Sap. g^o. Nō h3 ama
ritudinē cōuersatio illi^o nec tediū cōnicus e
ius sed leticiā 7 gaudiū. 7 Greg^o dic sup eze
ch. q̄ contēplatiua uita amabilis ualde dul
cedo est. ¶ **R.** dicēdū q̄ aliq̄ contēplatiō
pōt eē delectabilis dupl^o. Uno^o rōne ipsius
opationis: q̄a unicuiq; delectabilis ē opatio
sibi cōueniēs fm p̄p̄riā naturā uel hūi contē
platio at̄ v̄itatis cōpetit hōi fm suā naturā
put ē aīal rōnale. ex q̄ contingit q̄ oēs hōi
nes natura scire desiderāt. 7 p̄ consequēns i co
gnitione ueritatis delectant: 7 adhuc magis
fit hoc delectabile hūi hūm sapie 7 scie. ex
q̄ accidit q̄ sine difficultate aliquis contēpla
tur. Alio^o contēplatio reddit̄ delectabil^o ex p
te obi inq̄tū. s. aliq; rē amatā contēplatur: s̄
cut ē accidit in uisione corporali q̄ delectabil^o
reddit̄ nō solū ex eo q̄ ip̄z vidē ē delectabile

sed etiā ex eo q̄ uidz psonā amatā. Quia ḡ
 vita cōtemplatiua p̄cipue cōsistit in contem
 platiōe dei ad quā mouet caritas ut dictū ē
 inde est q̄ in uita cōtemplatiua nō solum ē
 delectatio rōne ipsi cōtemplatiōis. sed etiā
 rōne ipsi dñi amoris. t̄ q̄ntū ad vtrunq̄ ei
 delectatio oēs delectationē humanā excedit
 nā t̄ delectatio spiritual̄ potior est q̄ carnal̄
 ut s̄ bitum est cū de passiōib̄ agētur. t̄ ipse a
 mor q̄ ex caritate deus diligit omnem amo
 rem excedit. vñ t̄ i p̄s dicitur. Sustate et vi
 dere qm̄ suauis est dñs. Ad primū ḡ dicē
 dum q̄ uita cōtemplatiua licet eēnialr cō
 sistat i intellectu. principiū tñ bz i affectu: in
 q̄ntū uidelicet aliq̄ ex caritate ad dei cōtem
 plationē incitat. t̄ q̄a finis respōdet p̄cipi
 o. inde ē q̄ etiā finis t̄ finis cōtemplatiue uite
 hēi in affectu. dñi. s. aliq̄ in uisione rei ama
 te delectat. t̄ ipsa delectatio rei uise apl̄ exci
 tat amorē. vñ Greḡ dic sup Ezech. q̄ cū q̄s
 ipsi quē amat uiderit: in amorē ipsi āplus
 ignescit. t̄ hec ē ultima perfectio cōtemplatiue
 uite ut. s. nō solū dīna uitas uideat: sed etiā
 ut amet. Ad secūndū dicēdū q̄ contentio
 uel certamē qd̄ puenit ex d̄rietate exterioris
 rei ipedit illius rei delectationē. nō. n. aliquis
 delectat in re s̄ quā puget sed i re p̄ q̄ quis pu
 gnat cū eā hō adeptus fuerit ceteris parib̄
 magis in ea delectatur sicut Auḡ dic in ḡ
 ses. q̄ quanto fuit maī piculū in plio tanto
 maius est gaudiū in triūpho. nō est at̄ in cō
 platione contentio t̄ certamē ex contrarieta
 te uitalis quā contemplantur: sed ex defectu
 nostri intellect̄ t̄ ex corruptibili corpe quod
 nos ad inferiora retrahit: fm̄ illud Sap. 9.
 Corpus qd̄ corrupit̄ aggrauat aiam t̄ depri
 mit trena inbitatio sensū multa cogitantē:
 t̄ inde ē q̄ qñ hō p̄tingit ad cōtemplatiōez xi
 tatis ardentius eā amat. sed magis odit p̄
 priū defectū t̄ ḡuitatē corruptibilis corpis:
 ut dicat cū ap̄lo. infelix ego hō: q̄s me libera
 bit de corpore mortis huī. Uñ t̄ Greḡ dic
 sup Ezech. Cū de iā p̄ desiderii t̄ intellectuz
 cognoscit̄ oēm voluptatem carnis arefacit̄:
 Ad tertiuū dicēdū q̄ cōtemplatiō dei i hac uita
 ipsecta ē respectu cōtemplationis patrie. t̄ si
 militer delectat̄ cōtemplatiōis uie ē ipsecta re
 spectu delectatiōis cōtemplationis p̄rie de q̄ d̄r
 i p̄s. De torrēte voluptatis tue potabis eos
 s̄ cōtemplatio dīnoz q̄ hēi i uia: t̄ si sit imp̄
 fecta tñ est delectabilior: oī alia cōtemplatiōis

q̄ntūcūq̄ p̄fecta p̄pter excellētā rei cōtemplati
 ue. vñ p̄s dic in p̄ de p̄rib̄ aialium. Accidit
 circa illas bonorabiles ex̄ntes t̄ dīnal̄ substā
 tias minores nobis existē theorias. sed t̄ si
 fm̄ modicū attingam̄ eas: tñ p̄pter bonora
 bilitatē cognoscēdi d̄lectabil̄ aliqd̄ h̄nt q̄ q̄
 apud nos oīa. t̄ h̄ ē ēr qd̄ Greḡ dic sup Eze
 ch. Contemplatiua uita amabilis ualde dul
 cedo ē q̄ sup semetip̄am aiam rapit. celestia a
 perit sp̄alia mētis oculis patefacit. Ad q̄r
 tum dicēdū q̄ Jacob p̄ cōtemplationē uno
 pede claudicabat: q̄a necē est ut debilitato a
 more seculi conualescat aliq̄s ad amorē dei
 ut Greḡ dic sup Ezech. t̄ iō post agnitionez
 suauitatis dei un̄ i nobis pes san̄ remanz at
 q̄ ali claudicat: oīs. n. q̄ uno pede claudicat.
 solum illi pedi inicit̄ quē sanū habet.

Ad octauū sic pro

cedit. Uidet q̄ uita cōtemplatiua nō sit di
 uturna. uita. n. cōtemplatiua eēnialr cōsistit i
 bis q̄ ad intellectū p̄inent: sed oēs intellecti
 ue p̄fectionis h̄ uite euacuabūt s̄ illud. i. ad
 Cor. 13. Siue p̄phie euacuabūt: siue lingue
 cessabūt. siue scia destruet̄. ḡ uita cōtemplati
 ua eūat̄. Dulcedinē cōtemplatiōis ali
 q̄s hō rapti t̄ p̄trāscūdo degustat. vñ Auḡ
 dic i. r̄. c̄. Inromittis me i affectū multū
 inuistatū introrsus ad nescio quā dulcedinē
 sed redeo in hoc erūstis ponderib̄. Greḡ
 etiā dic in 5̄ moral̄. exponens illud Job. 4.
 Cū sp̄s me p̄rite transiret. In suauitate iqt̄
 cōtemplatiōis intime nō diu mēs figur̄: q̄a
 ad semetip̄am ipsa imēsitate lumis reuerbe
 rata reuocat̄. ḡ uita cōtemplatiua nō ē diu
 turna. Illud qd̄ nō est hōi cōnaturale n̄
 p̄t eē diurnū. uita at̄ cōtemplatiua ē me
 lior q̄ fm̄ hoīem ut p̄s dic i. r̄. et bicorum:
 ḡ uidet q̄ uita cōtemplatiua nō sit diuturna
 Sed s̄ ē qd̄ dñs dic Luc. 10. Maria opti
 mā p̄re elegit q̄ nō auferet̄ ab ea. q̄a ut Greḡ
 dic sup Ezech. cōtemplatiua hic incipit ut i ces
 lesti p̄ria p̄ficiat̄. Ad dicēdū q̄ aliqd̄ p̄t
 dici diurnū dupl̄. vno fm̄ suā naturam.
 alio q̄ ad nos. Secundū se qd̄ m̄ifestū ē
 q̄ uita cōtemplatiua diuturna ē dupl̄. vno
 mō eo q̄ h̄sat̄ circa icorruptibilia t̄ imobilia
 alio q̄a nō bz d̄rietatē. delectationi in que ē
 in considerando nihil ē d̄rium ut d̄r in p̄io
 topicoyz. Sed q̄ ad nos ēr uita cōtemplatiua
 diuturna est: tñ q̄a cōpetit nobis fm̄ actiōez

incorruptibilis p[ro]p[ri]e a[nt]e. s. f. m. intellectus. v[er]o
 p[ot] p[er] h[anc] uita[m] durare. alio[quin] q[ui]a in opib[us] c[on]te[m]p[lat]iue
 corporali n[on] laboram[us]. v[er]o magis i[n]
 h[ab]it[us] m[od]o opib[us] continue p[er]sist[ere] possumus sicut
 p[ro]p[ri]e dicit in 2. ethico[rum]. **A**d primu[m] g[rad]u[m] dicitur
 q[uo]d mod[us] c[on]te[m]plandi n[on] est id[em] hic et i[n] pa
 tria: sed uita c[on]te[m]platiua dicitur man[ere] r[ati]o[n]e
 caritatis i[n] q[ui] h[ab]et et principiu[m] et fine[m]. et hoc e[st] q[uo]d
 Breg[is] dicit sup[er] Ezech[ielem]. C[on]te[m]platiua hic i[n]g[er]it
 ut in celesti patria p[er]ficiat[ur]: q[ui]a amoris i[n]
 gnis q[ui] h[ab]et ardere inchoat cu[m] ipsu[m] quem amat
 uiderit i[n] amore ipsius a[nt]e plus ignescit. **A**d
 secundu[m] dicitur q[uo]d nulla actio p[ot] diu durare
 re i[n] sui summo. summu[m] aut[em] c[on]te[m]plandi est ut at
 tingat ad uniformitate[m] diuine c[on]te[m]plati[on]is ut
 dicit D[omi]n[u]s sicut s[ed] positu[m] e[st]. v[er]o et si q[ui]s ad h[oc]
 c[on]te[m]platiu[um] diu durare n[on] possit: t[ame]n q[ui]s ad alios c[on]
 te[m]plati[on]is act[us] p[ot] diu durare. **A**d tertiu[m]
 dicitur q[uo]d p[ro]p[ri]e dicit uita[m] c[on]te[m]platiua[m] e[ss]e
 s[ed] ho[m]i[n]em: q[ui]a c[on]te[m]p[er]it nobis s[ed] h[ab]et q[uo]d aliq[ui]d di
 uinu[m] est in nobis. s. intellectus q[ui] est incorrupti
 bilis et impassibilis in se. et ideo actio eius p[ot] e[ss]e
 diuina

Quoniam de uita actiua. et
 circa hoc q[ui]run[ur] quatuor.
 1. v[er]u[m] oia opa virtutu[m] mo
 raliu[m] p[er]tineat ad uita[m] actiua[m]
 2. v[er]u[m] prudentia p[er]tineat ad uita[m] actiua[m]
 3. v[er]u[m] doctrina p[er]tineat ad uita[m] actiua[m]
 4. de diuinitate uite actiue.

Ad primum sic pro
 cedit. **A**lter dicit q[uo]d n[on] o[mn]es actus virtutu[m] moralium
 p[er]tineat ad uita[m] actiua[m]. uita. n. actiua uidet[ur]
 consistere solu[m] in his q[ui] sunt ad alteru[m]: dicit. n.
 Breg[is] sup[er] Ezech[ielem]. q[uo]d actiua uita e[st] pan[em] esuri
 enti tribuere. et in fine multis enumeratis q[ui]
 ad alteru[m] p[er]tinet subdit. et que singul[is] q[ui]busq[ue]
 expediunt dispensare. sed n[on] p[er] o[mn]es act[us] virtutu[m]
 moralium ordinamur ad alios: s[ed] solu[m] i[n] iu
 sticia et p[ar]tes eius ut ex s[ed] dicitis p[er]tinet. n[on] g[rad]u[m] act[us]
 oium virtutu[m] moralium p[er]tinet ad uita[m] actiua[m]
Ad s[ed] Breg[is] dicit sup[er] Ezech[ielem]. q[uo]d p[er] Lyam q[ui] sus
 cit lippa sed secunda sign[ificat] uita actiua q[ui] d[um] occu
 pat i[n] ope min[us] uidet[ur]: s[ed] d[um] m[od]o p[er] h[ab]itu[m] m[od]o per
 ex[em]plu[m] ad imitatione[m] sua[m] p[ro]p[ri]os accendit mil
 tos in ope bono filios generat. hoc aut[em] ma
 gis uidet[ur] p[er]tinere ad caritate[m] per quam diligi
 mus. p[ro]p[ri]u[m] q[ui] ad virtutes morales. g[rad]u[m] uidet[ur]

q[uo]d act[us] virtutu[m] moralium n[on] p[er]tineat ad uita[m]
 actiua[m]. **A**d s[ed] dicitur est: virtutes mora
 les disponunt ad uita[m] c[on]te[m]platiua[m]. sed disp[os]itio et
 p[er]fectio p[er]tinet ad id[em]. g[rad]u[m] uidet[ur] q[uo]d virtutes mo
 rales n[on] p[er]tineat ad uita[m] actiua[m]. **S**ed e[st] q[uo]d
 I[de]o dicit in li[ber]o de summo bono. In actiua ui
 ta p[ro]p[ri]o exercitio boni opis cuncta exhaurien
 da sunt uita: ut in c[on]te[m]platiua i[n]a pura i[n]
 ris acie ad c[on]te[m]plandu[m] diuini q[ui] p[ro]p[ri]e p[er]f[er]at: sed
 c[on]tra uita n[on] exhauriunt nisi p[er] act[us] virtutu[m] mo
 raliu[m]. g[rad]u[m] act[us] virtutu[m] moralium ad uita[m] actiua[m] p[er]
 tinet. **A**d dicitur q[uo]d sicut s[ed] dicitur e[st] uita
 actiua et c[on]te[m]platiua distinguunt[ur] s[ed] diuersa
 studia ho[m]i[n]um intendunt ad diuersos fines
 q[ui]z unu[m] e[st] c[on]sideratio uita[m] q[ui] e[st] finis uite et
 c[on]te[m]platiue. aliud aut[em] e[st] extior opatio ad quam
 ordinat[ur] uita actiua. manifestum e[st] aut[em] q[uo]d i[n] uir
 tutib[us] moralib[us] n[on] p[ro]p[ri]e p[er]tinetur c[on]tem
 platio uita[m]: sed ordinat[ur] ad op[er]andu[m]. v[er]o p[ro]p[ri]e
 dicit in 2. ethico[rum] q[uo]d ad virtute[m] q[ui]d scire par[er]t:
 aut nihil p[er]delt. v[er]o manifestum e[st] q[uo]d virtutes
 morales p[er]tinet essentialit[er] ad uita[m] actiua[m]
 v[er]o et p[ro]p[ri]e in 2. ethico[rum] virtutes morales ordi
 nant ad felicitate[m] actiua[m]. **A**d primu[m] g[rad]u[m] dicitur
 q[uo]d i[n]te[r] virtutes morales p[ro]p[ri]e e[st] iusticia q[ui]
 aliq[ui]s ad alteru[m] ordinat[ur] ut p[ro]p[ri]e p[er]bat in 5. ethi
 co[rum]. v[er]o uita actiua describitur p[er] ea q[ui] ad alte
 ru[m] ordinantur. n[on] q[ui]a i[n] his sol[us]. s[ed] q[ui]a i[n] his p[ro]
 cipali[ter] consistit. **A**d secundu[m] dicitur q[uo]d p[er] act[us]
 oium virtutu[m] moralium p[ot] aliq[ui]s p[ro]p[ri]os suo ex
 emplo dirigi ad bonu[m]: q[uo]d Breg[is] ibi attribut
 it uite actiue. **A**d tertiu[m] dicitur q[uo]d sicut
 uir[us] q[ui] ordinatur in fine alteri[us] virtutis tr[an]sit
 q[ui] d[um] i[n] sp[er]m ei[us]: ita etia[m] q[ui] aliq[ui]s uirtutis h[ab]et q[ui]
 sunt uite actiue solu[m] p[er]t disponunt ad c[on]te[m]p
 latione[m] c[on]p[er]henduntur sub uita c[on]te[m]plati
 ua. in his aut[em] q[ui] opib[us] virtutum moralium inte
 dunt ta[m]q[ui]m s[ed]m se bonis. n[on] aut[em] ta[m]q[ui]m disponenti
 bus ad uita[m] c[on]te[m]platiua[m]: uirtutes morales
 p[er]tinent ad uita[m] actiua[m]. q[ui]s e[st] dicit possit q[uo]d
 uita actiua disp[os]itio fit ad uita[m] c[on]te[m]platiua[m].

Ad secundu[m] sic pro
 cedit. **A**lter dicit q[uo]d prudentia n[on] p[er]tineat ad uita[m]
 actiua[m]. **S**ic. n. uita c[on]te[m]platiua p[ro]p[ri]e ad
 vim cognitiua[m]: ita actiua ad vim appetitiua[m]
 prudentia aut[em] n[on] p[er]tinet ad vim appetitiua[m]: s[ed]
 magis ad cognitiua[m]. g[rad]u[m] prudentia n[on] p[er]tinet ad
 uita actiua[m]. **A**d s[ed] Breg[is] dicit super Ezech[ielem]. q[uo]d
 actiua uita dum occupatur in opere min[us] vi
 det. unde sign[ificat]ur p[er] Lyam que lippos oculos